

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **M. E.**, proti žalovanému: **Městský úřad Nová Paka**, se sídlem Dukelské náměstí 39, Nová Paka, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **P. S.**, zast. JUDr. Jaroslavou Ježkovou, advokátkou se sídlem K. J. Erbena 1266, Nová Paka, ve věci ochrany před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 1. 2014, č. j. 30 A 61/2011 – 166, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalovaný (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým bylo určeno, že souhlas s provedením ohlášené stavby rodinného domu na pozemcích parc. č. X v kat. území N. P., vydaný osobě zúčastněné na řízení dne 19. 10. 2011 (dále jen „souhlas s provedením ohlášené stavby“), byl nezákonný a stěžovateli se zakazuje vycházet z tohoto souhlasu ve své další úřední činnosti. Stěžovateli dále soud přikázal, aby souhlas s provedením ohlášené stavby zrušil postupem dle § 156 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Stěžovatel podal také návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který odůvodnil tím, že výkon rozhodnutí bude znamenat vážnou újmu na právech osoby zúčastněné na řízení, která v dobré víře a na základě veřejného práva provedla stavbu. Obnovení stavu před zásahem krajského soudu znamená značný zásah do práv, které v dobré víře tato osoba nabyla. Dle jeho názoru by úřad i soudy měly dbát práva na nerušené vlastnictví, jak vyplývá z čl. 11 Listiny základních práv a svobod. Vlastník pozemku má v zásadě právo na neomezené panství nad věcí a může ji užívat, jak chce, pokud zákon nestanoví jinak. Nikdo nemůže být nucen trpět procesními obstrukcemi, pokud nejsou stanoveny zákonem. Vlastník pozemku a nyní i stavby se nezprotivil žádnému zákonnému požadavku a měl by mít právo svůj dům do rozhodnutí věci, tedy zatím, užívat.

[3] Žalobkyně se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

[4] Osoba zúčastněná na řízení se k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti připojila. Uvádí, že stavbu realizovala v souladu se souhlasem s provedením ohlášené stavby a v souladu s příslušnými stavebními předpisy. Stavba byla provedena s tím, že na pozemcích, které má ve vlastnictví, je oprávněna ji vybudovat. Stavba byla rovněž provedena objektivně v dobré víře. Vázal ji souhlas s provedením ohlášené stavby s tím, že s ohledem na objektivizující povahu dobré víry o procesních odlišnostech postupu stěžovatele nevěděla a ani vědět nemohla. Konstatuje, že do současné doby od realizace stavby investovala finanční prostředky pohybující se v rozsahu cca 4 000 000 Kč a opětovně poukazuje na dobrou víru při realizaci stavby. Na základě těchto skutečností osoba zúčastněná na řízení navrhuje, aby kasační stížnosti stěžovatele byl přiznán odkladný účinek.

[5] Nejvyšší správní soud podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), může kasační stížnosti na návrh stěžovatele přiznat odkladný účinek. Přiměřeně přitom použije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby.

[6] Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je proto třeba, aby se Nejvyšší správní soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. **Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu.** Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského nebo městského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[8] Charakter odkladného účinku spočívá v jeho mimořádnosti a je koncipován především jako dočasná procesní ochrana žalobce nebo žalovaného před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého rozhodnutí, jsou-li pro to splněny zákonem předepsané podmínky.

[9] Jedním z materiálních předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu. Je tak nepochybné, že předpoklad újmy se váže k osobě stěžovatele. V projednávané věci však stěžovatel poukazuje na vznik újmy na straně osoby zúčastněné na řízení. Žádným způsobem nedovozuje, že by rozhodnutím krajského soudu vznikla újma na jeho straně. Žalovaný zpravidla svůj návrh na přiznání odkladného účinku opírá o hájení určitého veřejného zájmu, jehož ochrana náleží do jeho působnosti (zájem na řádném výběru daní a poplatků nebo zájem na vyhoštění cizince apod.). Nepřichází však v úvahu, aby správní orgán hájil zájmy některých účastníků správního řízení (zpravidla osob zúčastněných na řízení), neboť správní orgány musí být při výkonu veřejné moci orgány nestrannými a úřední osoby osobami

pokračování

nepodjatými (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 10. 2008, č. j. 1 As 79/2008 – 105).

[10] Nad rámec výše uvedeného zdejší soud uvádí, že o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti může požádat pouze ten, kdo kasační stížnost podal (zde žalovaný). Ustanovení § 102 s. ř. s. však výslovně připouští, že kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu může podat i osoba zúčastněná na řízení. Pak je osoba zúčastněná na řízení stěžovatelem a je legitimována k podání návrhu na přiznání odkladného účinku své kasační stížnosti, když v tomto návrhu je povinna tvrdit, jaká nenahraditelná újma jí hrozí. Stěžovatel však svým návrhem na přiznání odkladného účinku své kasační stížnosti zcela nepřipustně hájí zájmy osoby zúčastněné na řízení, která zůstala procesně pasivní, ačkoliv sama disponovala patřičnými procesními prostředky.

[11] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené vyhodnotil, že stěžovatel neprokázal existenci podmínek pro přiznání odkladného účinku stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu nebylo možno odkladný účinek kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznat.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. dubna 2014

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu